

Argumenta comunita ad inferendum sophisticè vnàquamq; ppositione esse veram et esse falsam.

Primum.

Vniuscuiusq; cōtradictōis altera pars est falsa. sed deus est: est cōtradi- cionis altera pars. ergo deus est: est falsa. consequentia patet in datis.

Secundum.

Omnis ppō differēs a xō est falsa: sed deus est de: est ppō differēs a vero. & deus est deus: est falsa. p̄na p̄ in datis: maior est nota & minor pbat: qz deus est de: est ppō differēs ab hoc vero ego sum: & deus est deus: est ppō differēs a vero: p̄ p̄na ab inferiori ad supius affirmatiue

Tercium.

Deus est deus: est ppō vera vel nō ppō vera: sed deus est deus: est ppō vera: & deus est de: nō est ppō vera. p̄na p̄ a tota distiuctiua affir- matiua cū destructiōe vnius partis ad pōitionē alterius partis.

Solutio primi pcedit maior & etiā minor: et negat p̄na. Et ad pbationē dī q arguit indebite: & deficit vna p̄tio req̄sita ad bene sillogisandū qz mediū nō distribuit scilz hoc totū p̄tradictōis altera pars. Sed si dicat cōtra i hoc argumēto p̄misse sunt bene disposite in datis: ad inferendū aliquā p̄clusionē & nō nisi istā: deus est deus. Igit bene sequit & arguit debite i datis. p̄ antecedēs qz si p̄misse nō essent bene disposite ad infe- redū p̄clusionē maxime hoc esset: qz mediū nō distribuit: sed hoc ē falsū igit p̄ minor qz medio i maiori p̄ponit immediate signū vniuersale nō impeditū. igit mediū distribuit: p̄na p̄ p̄ regulā de sup̄pōe distributiua.

Item i maiori mediū est subiectū. & illa maior nō est particulari neq; indefinita neq; singularis: & est v̄s. v̄tra est v̄s. & subiectū distribuit p̄ prima p̄na p̄ locū a diuisione: secūda p̄ per diffinitionē ppōnis v̄s. Ad hoc respondet negādo āns: & ad pbationē antecedēt p̄cedit maior & negat minor. Et ad pbationē primā p̄cedit āns & negat p̄na et causa est qz licet huic termino p̄tradictōis altera pars imēdiate addat signū v̄s affirmatiuū. tñ totale subiectū nō distribuit qz ly altera pars stat cō fuse tñ. Ad secūdā pbationē p̄cedit qz mediū est subiectū & residuum antecedēt & negat p̄na. et ad pbationē dico qz ppō cathēgorica nō di- uiditur in illa quattuor mēbra: sed ppō cathēgorica simplicis p̄titatis diuidit p̄ illa quattuor mēbra. Ideo ō sic augmētari. maior est ppō ca- thēgorica simplicis p̄titatis & nō est particulari. &c. et tunc bene sequit. sed sicut p̄ns est falsū ita aliq̄ pars antecedētis scz qz maior est ppō ca- thēgorica simplicis p̄titatis.

Item posset iterū replicari ista ppō ois asinus hois currit est simplicis p̄titatis & est v̄s: & tñ totū subiectū non distribuit: qz ly hois nō distribuit: & ista ppō vniuscuiusq; cōtradictōis altera pars est falsa nō ōz dici mixte p̄titatis: eo qz totū subiectū non di- stribuit. Ad hoc respōdet p̄cedēdo maiore & distinguēdo minore: vel si ly totū capiat sine cathēgorieumatice & sic cōcedit. vel si capiat cathēgo- reumatice & sic negat. Sed iterū aliq̄s posset dicere quare i ista ppōne vniuscuiusq; &c. totū subiectū capiēdo cathēgorieumatice nō ita bñ di- stribuit: sicut i ista. Ois asinus hois. &c. Ad hoc r̄ndet qz tota causa est qz i priori ppōne partes subiecti nō accipiunt vnica acceptōe: & partes subiecti i altera ppōne accipiunt vnica acceptōe ita qz sensus istius p- pōnis: ois asinus hois currit est. de q̄cūq; verū est dicere qz asinus hois verū ē dicere qz currit. Sz nō est talis sēsus i hac ppōe vniuscuiusq; &c

Solutio secundæ: ceditur maior et negat minor. et ad probationem minoris
cedit ams et negat pna. et ad probationem pnae dicitur qd arguit ab inferiori ad su-
perius cu distributione superioris. Sz aliqs possz dicere. cōtra ex pstradi-
ctorio pstrario pntis isert cōtradictoriū ams. qd pna ē bona. p3 ams: quia
bene seqtur deus ē deus nō ē dñs a xo. qd deus ē deus nō ē dñs ab hoc
verbo. igitur ams ē verx p3 qd bñ seqtur. qz ar. a superiori ad inferi negatur
cū distributione superioris. Ad hoc rñdet negādo ams. et ad pbationē ne-
gat qd bñ seqtur cū ams sit verū et pns sit falsū. vt p3 exponētes. et ad p-
bationē dicitur qd locus ab inferiori ad superius nō tenet i ppoibz exponibilibz

Solutio terciæ rñdet cōcedēdo maiorē et etiā minorē et negādo pna3
et ad pbationē pnae dicitur qd de facto nō arguit ad positionē alteri? propōis
ab illa q distribuitur i ante: siue cur? cōtradictoriū sumitur i ante. sed b3
sic argumētari. deus ē deus est verax nō ē vera. qd de? ē deus est vera.
Sz aliquis posset dicere cōtra sic argumētādo ar. a tota disiunctua cuz
positiōe vni? ptis ad pōem eiusdē. igit male dicitur qd b3 sic argumētari. Ad
hoc rñdetur cōcedēdo ams et negādo pnam et cā est qz cū hoc bñ statim
propōito qd arguat a tota disiunctua cū destructione vni? partis ad po-
sitionē alterius vt satis p3 cōsideranti. sz hoc nō semp contingeret quācū
q3 argueret a disiunctua cū positione vni? ptis principalis ad positionē
eiusdē vt satis p3 cōsiderāti. sz hoc nō sp cōtingeret quācūq3 argueretur a
disiunctua cū positione vni? partis principalis ad positionē eiusdē vt satis
p3 Sz itez aliqs posset petere an talis pna a tota disiunctua cū positioe
vnius partis ad positionē eiusdē sit bona. rñdetur breuiter qd hec pna ē
formalis. vt deus est vel ego sū lapis. sz ego sū lapis qd ego sū lapis sz nō
valet ad positionē alterius. vt clare p3 aduertenti.

Quartū.
Aniuscuiusq3 cōtradictionis altera pars ē falsa. qd tātum falsū ē con-
tradictiois altera pars et ex hoc consequēte seqtur. qd nichil aliud a falso ē
cōtradictionis altera pars. Ultra sic argu. nichil aliud a falso ē
cōtradictionis altera pars. sz deus ē deus est cōtradictiois altera pars.
qd deus ē deus nō ē aliud a falso. et vltra. deus ē deus nō est aliud a falso
et est falsū est. ergo deus ē deus est falsus. prima pna p3 ab vniuersali
ad exclusiuā terminis transpositis et alie pnae sunt satis note.

Quintum

Deus est deus nō est ppō xa et ffa: ergo de? est de?: non est ppō vera
pna p3 a tota copulatiua affirmatiua ad alterā ei? partē principalem.

Sextum

Omne falsū ē ppō. sz deus ē deus ē ppō. ergo deus est falsū. pna videt
teneri in scdā figura. Solutio quarti. Rñdet cōcedēdo ams et negando
pnam. et ad pbationē pnae dicitur qd illa ppō nō ē vniuersal3 ē partim vltis et
partim indefinita. Modo rla itelligit de pure vli. vt ista. ois hō ē aial. ergo
trū aial est hō. Sed aliqs possz sic replicare. Contra. tūc ergo seqtur bñ
omne li de? est de? est verx ergo tātū verū ē li de? est de? sed pns est falsū et
ans verx. igit male dicitur p3 qd pns sit falsū qz bñ seqtur tātū verx. est li de?
est deus. ergo verū ē omne li deus ē deus. sed pns ē falsū ergo et ams. p3
pna ab exclusiua ad suā preiacentem. Ad hoc rñdet concedēdo maiorē
et negando minorē. et ad pbationē negatur qd bñ seqtur. et ad pbationē
dicitur qd illa propō nō ē pnaes illius exclusiue. sed ista verū est li de? est de?
Sed si dicatur contra. pdicatum in exclusiua distribui tur. et in illa da

ta non distribuitur. ergo nō est sua p̄iacens. Ad hoc rīdetur cōcedēdo maiorē et minorē et negādo p̄nam et cā est qz nō o3 q̄ i p̄iacente alicui⁹ expoibilis termi supponāt eodēmodo sit in exponibili Solutio quinti. Respōdetur distinguendo añs vel si li et cōiūgat termios ⁊ sic cōcedit vel si cōiūgat ppōes et sic negat. et negatur etiam p̄na. ⁊ ad p̄bationē dī q̄ verū ē si in ante cōiūgat ppōes vel termios. ⁊ sic negatur. S3 aliq̄s pōt dicere cōtra. quādo li et cōiūgit ppōes añs est verū. ergo añs ē verū et p̄ cōsequēs de⁹ est deus nō est x̄a. p3 añs. qz añs equalet isti distiūctie vere deus est deus non est vera. vel deus est deus nō est falsa. cum añs sit copulatia negatia: qz negatio p̄ponitur li et. igitur añs est verū. Ad hoc respondetur negando antecedēs et ad probationē negatur q̄ equi polleat. et causa est quia copulatiua non sit negatiua nisi negatio p̄ponatur toti p̄positioni. neqz negatio fertur super illā coniunctionem et.

Solutio sexti. Respondetur concedendo maiorē et minorē. ⁊ negando cōsequentiā. quia arguitur in secūda figura ex puris affirmatiuis. Item aliquis posset dicere. contra. ad minus bene sequitur. omne falsum est propositio. s3 deus est deus est eadē ppō. ergo deus est deus est falsum. similiter omne falsum est ista propositio. sed deus est deus ē ista p̄positio. ergo deus est deus est falsū. sed p̄missa sunt vere ergo et conclusio scilicet deus est deus est falsum. patet maior p̄per dicta i quarto tractatu: minor p3 primo de primo silogismo. nā ista maior est vera omne falsum ē ppō et patet q̄ minor sit vera. quia sensus ē deus est deus est eadē ppō. modo ista est vera. quia deus est deus est. propositio eadē sibi ipsi. similiter etiam loco relatiui potest poni antecedens. sed propositio de ante ē vera. igitur et illa ē vera. p3 minor qz ista est vera deus est deus ē ppō. Secūdo p3 de secūdo silogismo de maiore p3 p̄ ascēsum. qz bene sequitur hoc falsū ē ista ppō demonstrando ppōem falsā et hoc falsū est ppō demonstrando ppōem falsā ⁊ sic de aliis. adhuc ⁊c. et ista sūt oia falsa. ergo omne falsū ē ista ppō añs ē verū ergo et cōsequēs. p3 satis de minore qz deus ē de⁹ ē ista ppō demonstrando eandē ppōem. Ad hoc rīdetur cōcedēdo q̄ bene sequitur vbiqz. s3 negatur minor sc3 q̄ p̄misse sint vere et ad p̄bationē de primo silogismo cōcedit q̄ maior est vera. et negatur q̄ minor sit vera. et ad primā p̄bationem conceditur añs et negatur cōsequētia. et cā est quia hic capitur eadem. vt est relatiuū grāmaticale: et non vt est relatiuū logicale. Et ad p̄bationē secundā distinguitur. vel in copulatiua: et sic negatur: vel in distiūctiua et conditionali et sic cōceditur. Modo hic ponitur in copulatiua

Septimum

Omne falsum ē ppō: s3 deus ē de⁹ nō est falsū. ergo deus ē deus nō est ppō. vltra nō ē ppō ergo nō ē vera. a superiorī ad inferioris cōsequētia p3 in prima figura

Octauum.

Deus est deus ⁊ vnū falsū nō sūt x̄a ergo deus ē et vnū falsū sūt falsa. et p̄ cōsequēs deus ē deus est falsum. consequentia patet p̄ locū a contrario oppositis. vel p̄ locū a cōtradictorio oppositis ergo deus ē ⁊ vnū falsū sūt nō x̄a et p̄ cōsequēs de⁹ ē de⁹ ē nō verū et p̄ cōsequēs falsum

Nonum

Omne verū ē omne verum: sed deus est deus est verū per te. ergo de⁹ ē de⁹ ē omne verū. conclusio ē falsa. q̄ aliqua p̄missarū. non maior

ergo minor. p̄na tenet i barj: p̄z maior qz ibi p̄dicat idem de seipso: igit
maior est x̄a: p̄z p̄na p̄ munē pp̄nem. qz nō est verior pp̄ illa in qua
idē p̄dicat de seipso. p̄z āns qz om̄e verū et om̄e r̄ verū sūt idē. Itē aliter
qz ibi p̄dicat om̄e verū de oi vero: igit p̄dicat idē de seipso. ¶ Solutio
septimi. Respōdet p̄cedēdo maiorē r̄ minorē: et negādo p̄nam: et causa
est qz arguit minorē negatiua i prima figura. S̄z aliq̄s posset dicere: ḡ
ad minus sequit bene i sap̄smo. ergo pp̄ nō est deus est de? sed vltra
bene sequit pp̄ nō est deus est de? ḡ fallū vel verū nō est deus est deus
qz arguit a p̄uertibili ad p̄uertibile. s̄z hoc p̄ns est fallū: ḡ de nullo vero
est verū dicere q̄ est deus est de? r̄ p̄ p̄ns de? est deus nō est verū. p̄z q̄
p̄ns sit fallū. qz p̄tradictoria ei? est x̄a sc̄z om̄e fallum vel verū est deus
Ad hoc r̄ndet p̄cedēdo q̄ bene sequit i sap̄smo: et p̄cedēdo etiā sc̄dām
p̄nam: s̄z negat q̄ illud p̄ns sit fallum. Et ad p̄bationē distinguit q̄ ista
sit x̄a et etiā p̄traria illius p̄ntis: vel si totū subiectū distribuāt. r̄ sic cō-
cedit q̄ est p̄tradictoria: s̄z negat tūc q̄ sit vera vel si pars subiecti solū
distribuāt r̄ sic p̄cedit. ¶ Solutio octauī. Respōdet p̄cedēdo āns r̄ ne-
gando p̄nam. r̄ ad primā p̄bationē d̄r q̄ loc? a p̄trarie oppositū nō valz
in terminis pluralis numeri: nō sequit sortes gallic? r̄ plato ethiops
nō sunt albi ergo sūt nigri. Ad sc̄dām p̄bationē secundū doctrinā libri
nostri i secūdo p̄r yarmenias d̄r similiter. Ad secūdam aliū modū p̄t
sic respōderi si placet: p̄cedēdo q̄ bene sequit ponēdo p̄stantiā subiecti
cōsequēt? s̄z q̄n insert. ḡ de? est deus est nō verū. negat illa illatio. s̄z b̄
sequit de? est deus est nō x̄a. S̄z aliq̄s posset dicere p̄tra primū modū
contra. p̄dictio est cui? secundū se nō est dare mediū: ḡ male d̄r q̄ locus
a p̄tradictorie oppositū nō valet in terminis pluralis numeri: p̄z p̄na qz
ex illa diffinitōe videt q̄ si vnū p̄dictorie oppositū neget de aliq̄ terio q̄
alterū affirmet de eodē. Ad hoc p̄t r̄nderi fm̄ illū modū p̄cedēdo āns
r̄ negādo p̄nam. Et ad p̄bationē d̄r q̄ illa diffinitio nō est sic intelligēda
vniuersaliter. s̄z sic q̄ disunctū ex p̄dictorie oppositū p̄positū p̄t verifi-
cari de oi re mūdi. vt puta de oi re mūdi est verū dicere q̄ est homo vel
nō homo: r̄ hoc intelligēdo de terminis p̄trariis singularis numeri. qz
si sūt pluralis numeri oz dicere de oibus reb? vt verū est dicere de qui
buscūq̄ reb? q̄ sūt hoies vel nō hoies. ¶ Solutio noni. Respōdet ne-
gādo maiorē: r̄ ad p̄bationē p̄t r̄nderi tenēdo cū alberto de saxonia q̄
ly om̄e verū est p̄dicatū. r̄ sic negat q̄ idē p̄dicet de seipso: vt clarū est:
r̄ ad primā p̄bationē trāseat q̄ sūt eadē: et negat p̄na q̄n insert. ḡ idem
p̄dicat de seipso: ibi nō subicit hoc totū om̄e verū s̄z p̄dicat. r̄ subicit so-
lum ly verū. Et ad sc̄dām p̄bationē p̄cedit āns ad bonū sensū et negat
p̄nam. Sed aliq̄s posset p̄tra hoc dicere sic. Contra: si ly om̄e esset
pars p̄dicati sequēt q̄ esset aliq̄ pp̄ vera cuius p̄dicatū p̄ nullo suppo-
neret. s̄z p̄ns est fallū r̄ cōtra p̄munē pp̄nem: ḡ et illud vnde sequit. p̄z
maior siue sequela de hac pp̄ne q̄ ponit vera p̄mo p̄r yarmenias.
Ad hoc est ois hō r̄ tū ly ois hō p̄ nullo supponit quod esset p̄dicatū:
vt clarū est. Ad hoc tenēdo p̄dictū modū p̄t dici p̄cedēdo sequelā r̄ ne-
gādo minorē: et causa est qz illa cōis p̄positio est intelligēda dūmodo
extremū nō sumat cū aliq̄ sincathegorice. Sed tū oppositū hui?
est p̄babile p̄pter hanc rationē vt p̄z in hoc sophismate. Omnis homo
est omnis homo. Decimum. ¶

Tantum de verum everum s; deus est deus evere & s; de' e' deus evere p; clu-
sio e' s;ta & aliq; p;missa: nō maior & minor: p; q; maior s;ta q; hec e' vera
omne verum everum et nichil aliud avero est verum & etiā maior vera. p; p;na
p; locū ab exponēte ad expositā Undecimum.

Omne verum vel falsum e' falsum s; deus e' de' everum vel falsum & de' est deus e'
s;ta: p; p;na i' d;arij p; maior q; s;esus e' de quocūq; verum e' dicere q; est verum,
vel de aliq; quod e' falsum verum q; e' s;ta mō ille s;esus ever' igr' maior est s;ta

Duodecimum

Omne s;ta si e' impossibile e' s;ta s; de' e' de' e' falsum si e' impossibile de' e' de' e'
falsum. p;na p; i' d;arij p; maior q; de' s;ta e' s;ta si de' falsum est impossibile s;ta
& maior est vera. p; p;na ab equolente ad equalens. ¶ Solutio decimi.
Rūdetur negando maiorē et ad p;bationē cōcedit a;ns & negat p;na & ad
p;bationē d; q; illa p;po nō e' exponēs maioris s; ista e' exponens maioris
omne verum est verum et nichil q; nō e' omne verum est verum et illa est falsa q; secūda
ps e' falsa. S; aliq; posset dicere cōtra. li' de in p;iacente illius exclusiue
non est ps subiecti neq; subiectū illi' exclusiue igr' talis exclusiua nō d;z
expoi p; istam nichil quod nō e' omne verum: p; p;na q; i' prima regula de ex-
positione p;ponū exclusivarū d; q; i' secūda pte exponētis debet p;dicatū
principale negari de subiecto cōposito ex transcendente s; ens et ter-
mino qui est subiectū exclusiue cui termino p;ponitur hoc cōplexū quod
non est. Ad hoc pōt rūderi cōcedendo q; li' oē nō est ps subiecti p;iacentis
sed pōt p;babiliter dici q; e' ps subiecti exclusiue s; sit minus principalis
Et ideo defectus est i' sillogismo p;dicto q; debēt subsumi. s; deus est de'
est omne verum q; ly omne verum e' mediū et etiā defectus e' q; illud mediū non
distribuit. s; aliq; pōt q; rere q;ta e' illa maior. Rūdedū est s;ta lib; n; n;
q; nō est q;ta q; est ipotetica. Et si teneamus q; si cathgorica p;babil'
pōt dici q; e' indefinita. Solutio undecimi. Rūdetur distinguēdo maiorē vel
si totū subiectū distribuat & sic negatur. vel si ps solū distribuat & sic
conceditur. et conceditur minor et negatur p;navt maior est vera Ad pro-
bationē d; q; nō ar. debite eo q; tūc totū subiectum non distribuitur i' a-
liqua p;missarū. Sed aliq; posset dicere cōtra. qū totū subiectū distri-
buitur. maior est vera & minor. et p;na a te sūt cōcesse. & p;na est vera. s;z
deus est deus est s;ta. p;batat maior. q; hec distiūctiua est vera oeverum
est s;ta vel oē falsū e' falsū. vbi tā livez q; li' falsū distribuitur videt q; ista
sit vera. Et dicatur p; solutione q; p;na nō valet q; maior dicta est falsa in
sensu cathgorico et nō in sensu ipotetico distiūctiuo. Cōtra. ista est cate-
gorica vera. omne verum vel omne falsū est falsū. et ibi tā liverū q; li' falsū di-
stribuitur. ergo etiam hec est vera vbi tam ly verum q; ly falsum distri-
buitur. s;z omne verum vel omne falsū est falsū. p;na p; q; nō apparet diver-
tas inter illas duas. Ad hoc rūdetur distinguēdo q; sit vera vt est cath-
gorica q; quando est cathgorica habet duos sensus. p;rimus qū sub-
iectū est hoc totū verum vel omne falsū et sic negatur q; sit vera. Secūdus
sensus qū li' omne sedō loco nō est pars subiecti. a tūc liverū et li' falsū nō
accipiuntur vnicā acceptōe nec vna distributione distribuuntur q; tunc
est sensus de quocūq; verū est dicere q; est verum vel de quocūq; verū est
dicere q; est falsum verū est dicere q; est falsū. Et ille sensus est bene ver'
vt clare patet. Solutio duodecimi. Rūdetur distinguēdo maiorē. vel si li'
coniūgat p;pōes et est p;po ipotetica cōditionalis et sic cōceditur: vel vt

categorica et li si cōiūgat terminos et sic negat maior et cōcedit minor
in vtroq; sensu et negat p̄na. et ad pbationē negat q̄ arguit i darū capiē-
do maior ē vt ē cōditional. S; aliq̄s possz dicere. S; maior i sensu catego-
rico ē vera et minor parte x̄a et p̄na tūc etiā ē bōa i darū q̄ cōclusio illata ē
x̄a s; de
p̄z q̄ minor sit x̄a i sēsu categorico q̄a si sit s̄ta hoc
eēt q̄a subiectū supponit p̄ aliq̄do s; hoc ē flm̄ ḡ etiā falsū ē q̄ maior sit in
sensu categorico falsa p̄z minor q̄a eadē rōe supponeret illud p̄ hoīe p̄o
asino et breuiter p̄ oī re mūdi hoc aut̄ videt esse icōueniēs q̄a nulla pars
subiecti significat oēm re imo termini significatiui ibi sūt secūde intēti-
onis ḡ illud vñ seq̄t ē icōueniēs. maior siue seq̄la p̄z qz sicut ē vez dicere
q̄ aliquo d̄ vez puta de de est de de flm̄ si ē impossibile. ita de asinovez ē dice-
re q̄ ē falsū si est impossibile et breuiter de oī re mūdi. Ad hanc replicā q̄
videt eē mirabilis pōt. pbabiliter r̄nderi negādo q̄ maior sit x̄a in sensu
categorico. et ad pbationē cōcedit maior et negat minor et ad pbationem
minoris cōcedit maior pbatois et negat minor et ad pbationem d̄r cōcedēdo
q̄ nulla ps subiecti illi p̄pōis significat oēm re tñ totale subiectū oēm
re mūdi significat. Itā sicut d̄r i sūmulus i quodā correlario significatio
totius cōditionalis quodā mō videt differre a significatioibz p̄tū cōditi-
onalis h; depēdeat ex significatioibz p̄tū. Ita i p̄posito dicēdū ē de hoc
subiecto cōditionato q̄ significatio ip̄ius totalis distinguit quodā mō a
significatioibz p̄tū tñ depēdet a significatioibz p̄tū. Tridecimum.

Omne vez et aliud a vero nō sūt vera s; de de de et aliquod flm̄ sūt ve-
rū et aliud a vero ḡ deus ē de de et aliquod flm̄ nō sūt vera et p̄ p̄ns de de de de
us nō ē vez Decimūquartum

Omne verū et aliquod falsū sūt nō vera s; deus ē de de et aliquod falsum
sūt vez et aliquod falsū ḡ deus ē deus et aliquod falsū sūt nō vera et p̄ p̄ns
deus ē de de est nō vez Decimumquintum

Omne vez h; veritatē s; deus ē de de nō h; veritatē ḡ deus ē de de nō ē ve-
rū. p̄na p̄z i baraco. maior p̄z a s̄tū q̄ de albū h; albedinē minor p̄z q̄a ve-
ritas ē ip̄samet. p̄pōvera. Solutio tridecimi. R̄ndet cōcedēdo maiorēz
et minorē et trāseat p̄na qz nō ē formalis vt possz oīdi. s; negat ista vltima
p̄na deus ē deus et aliquod falsum nō sūt vera ḡ deus ē deus nō est verū
q̄a nō s; seq̄tur a categorica de extremo copulato ad categoricā de pte
copulati neq; affirmatiue neq; negatiue. S; possz q̄s pbare q̄ bene seq̄-
tur sic arguendo. deus est deus et aliquod falsū nō sūt vera ḡ vera nō sūt
flā. vltra. vera nō sunt falsa ḡ omne falsū nō ē vez. vltra omne falsum nō
est verū ergo hoc est flm̄ demonstrando ly deus ē deus nō est vez. vltra.
hoc falsum non est verum ergo deus ē deus nō ē vez ḡ p̄ p̄nam de p̄rio
ad vltimū seq̄tur deus ē deus et aliquod falsū nō sunt vera ergo deus ē de
us nō est verum. patent p̄ne. nā i prima et secunda p̄na sūt necessaria qz
ibi disparatū negatur de disparato. Et similiter de tercia patet qz p̄ns ē
necessariū. patet quarta q̄ idem demonstratur per ly hoc in antecedēte
pro quo supponit subiectum concedentis. Ad hoc potest r̄nderi conce-
dendo siue admittendo tres priores consequentias sed negatur quarta
p̄na q̄a aīns ē necessariū simpliciter et tñ p̄ns non est necessariū simplici-
ter quia p̄ns pōt esse falsū. vt puta si ly deus est deus imponeretur ad tñ
significandum q̄tum significat deus est creās. Et iam potest dici q̄ ista
p̄posito omne falsum nō est verum nō est simpliciter necessaria qz con-

tradictoria eius est cōtingens scz aliquid falsū est vtz vt pz cōsiderant
 quē admodū dicimus de ista albū ē nigrū Solutio decimiquarti
 Respondeat cōcedendo maiorē et minorē et p̄nam tñ nō ē formalis neqz si-
 logismus s; negat cōcedēdo añs ista p̄na deus est deus et aliquid falsū
 sūt nō vera ergo deus ē de? est nō vtz. qz vt dictum est in solutione tride-
 cimi argumēti nō sp̄ualet p̄na a ppōe categorica de copulato extremo
 siue de termino plūs numeri ac categoricā de pte copulati siue de termino
 singularis numeri s; tñ ita sit. Possēt tñ aliquis difficult? argumētari sic
 ois ppōvera et aliquid cōtradictoriū tñ vtz et flm s; hec ppō deus ē de?
 et rñdēs ē sūt ppōvera et cōtradictoriū ḡ hec ppō et rñdēs ē sunt verum et
 falsū s; ista rñdēs ē nō ē falsa imovera p te q rñdēs ergo opz q hec ppō
 deus ē deus sit falsa. p̄na pz i darii et maior. pbat qz de quocūqz est verū
 dicere q est ppōvera verū ē dicere q ipa et aliquid cōtradictoriū sūt
 verū et falsū pz i ductiue igitur. Ad hanc rōem. pbabiliter pōt rñderi cō-
 cedēdo maiorē qz nō videtur michi q hēat aliū sensū. pprium q̄ istuz de
 quocūqz est verū dicere q ē ppōvera et. etiā pcedit minor sed negat p̄na
 et ad pbationē dī q arguitur indebite qz deficit vna conditio qz mediū
 i neutra pmissay totali distribuit. S; aliqz poss; dicere q̄ maior est ppō
 vtz et tñ ibi subicit mediū ergo i altera pmissay mediū distribuitur.
 Et pbatur etiā q maior sit falsa. q̄a cōtradictoria maioris est vera ergo
 maior est falsa. pz añs qz ista ē xa aliq̄ ppō vera et aliquid cōtradictoriū
 nō sūt vtz et falsū et hec ē cōtradictoria maioris ḡ cōtradictoria maioris
 ē vera. maior ē nota. pz etiā minor qz nō videt esse alia cōtradictoria. et si
 sit detur illa. Ad primū rñdetur pbabiliter negando q m sit vtz et cā ē
 quia ly ois nō pōt pprie distribuere hoc opulati. ppōvera et aliquid cō-
 tradictoriū imo ptes illius copulati accipiuntur diuersis acceptioibus
 patet satis per sensum prius positum. Sed si dicatur q est vniuersalis
 hoc videtur esse michi iproprium. Et queratur quanta est. pprie. Respō
 detur q est partim vniuersalis et partim indefinita. Ad secundū rñdēt
 negando q illa sit cōtradictoria. et qñ dī detur ergo alia. Ad hoc dico
 primo q cōtradictoria eius nō est ista. ppō aliqua ppō vera et nullum
 cōtradictorium sunt verū et falsū qz tales de forma non repugnant vt
 ego alias ostendi in sophismate sed cōtradictoria est hec non omis p
 positio vera et aliquid cōtradictorium sunt verum et falsum. Tamen
 si diceretur q esset vniuersalis cōtradictoria esset illa que posita est in
 argumento Solutio decimiquinti. Respondetur negando maiorē
 intelligendo q habeat veritatem in se. ad probationem conceditur an-
 tecedens et negatur consequentia et non est simile quia albedo est res
 inherens albo sed veritas non distribuitur ab ipa propositione vera ne
 qz inheret ipsi propositioni. Sed aliquis possēt dicere. contra. aristote-
 les primo peryarmenias habet q veritas et falsitas sunt in compositio-
 ne et diuisione intellectus sed per diuisionem et compositionem intelle-
 ctus intelligit propositiones mentales tam veras q̄ falsas. ergo male
 dictū est q verū non habet in se veritatem et silf q veritas non inheret
 propositioni. Ad hoc patet solutio primo peryarmenias

Decimumseptimum

Qm̄ vtz aliquid verum non ē sed deus est deus ē p te verum. ergo
 deus est deus nō ē aliquid verum p̄na pz in serio.

Decimuseptimum.

Pono casū q. a. sit signū faciēs terminū cui additur supponere cōfufe tm. Tunc arguitur sic. A. ly deus ē deus nō est verū. s. omē ly deus est deus r ly deus ē de. ergo ly deus est de nō est verū. cōsequētia p. in bocardo: pbat maior qz eqpoller illi omē verū ly deus ē deus nō est qz termini supponit eodē modo i vna sicut i alia. etiā p assensū pōt pbari

Decimooctauum.

Pono casū q cōtrariū huius deus ē de sit. Arguit sic. Deus ē de est verū vt dicit: q nō falsū est. s. pns est falsū ergo et ans ē falsū. p. q pns sit falsū qz ista ē falsa nullū falsū est vt p. casū igr pns est falsū. p. pna qz equalēt. Prima pna p. ab inferiori ad lupius affirmatiue: quia ly verū r nō falsū se habēt sicut lupius r inferius. ¶ Solutio sextidecimi. Rūdetur pcedēdo maiorē r minorē: r negādo pnam. et ad pbationē d. q nō arguit debite qz arguit a nō distributo ad distributū ex parte illi termini verū. S. pōt aliqs dicere: omē pdicātū ppōnis vniuersalis negatiue distribuit vt hētur i quarto tractatu equalēter s. ly verū est pdicātū ppōnis v. negatiue. igr distribuit r p. pns nō arguit a nō distributo ad distributū ex parte illi terminiverū. Item tale argumentū est in ferio cū sit ibi pma figura r maior v. negatiua r minor particulari affirmatiua cōclusio particulari negatiua directe cōclusa: q arguit ibi a nō distributo ad distributū. Item nō est defectus ex parte pmissar qz sunt bñ disposite p arguēdo i ferio nec ex parte cōclusionis: qz est particulari negatiua. r ois particulari negatiua pōt bñ cōcludi in ferio igr nō debes dicere q nō valet pna. Ad hoc d. cōcedēdo maiorē si sit distribubile r cū hoc positū a parte pdicati. Ad scōm d. negando q tale argumentū sit ferio. r ad pbationē cōcedit totū quod assumit et negatur cōsequētia r causa ē qz diffinitio de ferio d. intelligi sic. Ferio est suple argumentum sylogisticum pme figure qd cōstat. r c. modo argumentū prius dictū nō valet. Ad terciū d. q est defect? tam ex parte pmissar q cōclusionis intelligēdo respectiue sic q pmissis non sunt bñ disposite ad inferendū illā lz bñ ad aliā. r etiā cōclusio nō est bñ illata ex illis pmissis licet eadē cōclusio possit debite inferri i ferio ex alijs pmissis vt p. intel ligēti. ¶ Solutio decimiseptimi. Rūdet admittēdo casū cōcedit maior r etiā minor et negatur pna. r ad pbationē d. q arguit indebite qz me diū stat i maiore respectu maioris extremitat? cōfufe: r ideo etiā minor extremitas d. stare cōfufe. r arguit qdammodo a suppone p. ista ad determinatā respectu eiusdem distrib. utōis. s. bñ seqtur inferēdo: q ly deus ē deus nō est verū. S. aliqs posset dicere cōtra: ex pdictorio cōclusionis illate cū minore inferē pdictoriū maioris i barbara. q illa pna est bona: pna est nota: ans p. Illā bene seqtur i barbara. omē ly deus ē de est verū: s. omē ly de? est deus ē ly deus ē de. q omē ly deus ē deus est verū. r ibi maior est pdictoriū cōclusionis: et minor est minor de bocardo. r cōclusio est pdictoria maioris. cū maior sit indefinita negatiua. et conclusio v. affirmatiua eiusdē subiecti r pdicati. Ad hoc rūdetur negādo ans. r ad pbationē cōcedit maior: et ad minorē alijs concessis negatur q cōclusio illata i barbara sit pdictoria maior? de bocardo: r ad pbationē cōcedit ans r negat pna qz ibi deficit vna cōditio reqsita ad cōtradictorias q d. in pmo peryarmenias. S. iterū aliqs pōt dicere q.

Non. a. ly deus ē de^o nō est verū est ꝑdictoria illius maiorⁱ de bocardo
 qz nō est verus dare ꝑdictionē q̄ toti ꝑpositioni ꝑponere negationem
 ergo ista omne ly deus ē de^o est verū est ꝑdictoriū illi^o maioris: et ꝑ ꝑns
 male dictū est qz nō est ꝑdictoria. ꝑꝑ ꝑna qz iste due eqpollent. **Non. a. ly**
 deus ē de^o nō est verū ꝑ omne ly deus ē de^o est verū cū vtrobiqz terminū
 eodēmodo supponat. Ad hanc replicā que est difficilis ꝑbabiliter pōt
 rñderi. Alio modo dicēdo qz ista auctoritas nō ē veri^o dare ꝑdictionē: ꝑ
 sic nō est vniuersaliter ꝑa: s; habet instantiā qñ est terminus supponēs
 cōfuse tm̄ ante terminū distributū q̄ maxime terminus stat cōfuse tātū
 nō ratione distributōis ꝑcedētis s; vere signū speciale ꝑ hanc solutionē
 tenui in sophismatib^o. Alio modo pōt dici cōcedēdo qz ista ꝑꝑ **Non. a.**
 ly deus ē de^o nō est verū sit ꝑdictoria maioris de bocardo. ꝑ tunc oꝝ ne-
 gare qz equiualeat isti omne ly deus ē de^o est verū quod videt michi dif-
 ficile. S; ad ꝑbationē pōt dici qz insequēdo nras regulas suppositionū
 qz verū est qz terminū supponūt i vtraqz eodēmodo. s; intellex^o intēdēs
 dare ꝑdictoriū ꝑ illā negationē ꝑpositā sic non accepit terminos suppo-
 nētes: s; accipit ꝑdicatū vt stat determinate. **Prima solutio tm̄ videtur**
 michi esse melior. **Solutio decimoctau.** Rñdetur admittēdo casum
 et cōcedēdo aīo: ꝑ distinguū ꝑna. vel si capiat negatē i cōsequēte et sic
 negatur ꝑna. vel si capiat infinitatē ꝑ sic concedit ꝑna. et qñ dī ꝑns est
 falsū: distinguū vt prius. S; aliqz pōt dicere. ꝑ ad illud cōsequēs capiē
 do ly infinitatē seqtur falsū. q̄ illud ꝑns est falsū. ꝑ aīo qz bñ sequit nō
 falsū est: q̄ nō falsū est. capiēdo ly nō infinitanter: ibi ꝑns ē falsū: vt ꝑꝑ
 casū prius positū. Et ꝑ ꝑna qz arguit ab affirmatiua de extremo infini-
 to ad negatiua de extremo finito. Et si dicat qz ꝑna nō valet semp ab af-
 firmatiua de subiecto infinito ad negatiua. ꝑ hoc vult aristoteles qñ dicit
 qz tales sunt extra alias. Sed iterum potest aliquis dicere sequitur bu
Non falsū est: q̄ est nō falsū. vltra sequit est nō falsū: q̄ non ē falsū ab affir-
 matiua de ꝑdicato. ꝑ c. et vltra sequit non ē falsū. q̄ falsū non ē. Ergo de
 primo ad vltimū sequitur bene nō falsū est. q̄ falsū non est. ꝑ ꝑns male
 dictū est qz nō sequit. Ad hoc rñdetur concedēdo primā ꝑnam. s; de se-
 cunda ꝑna distinguū vel si ly vbiqz intelligat ly falsum ꝑ subiecto vel a
 parte subiecti ꝑ sic negat: vel si ꝑ ꝑdicato vel a parte ꝑdicati. ita qz sit
 sensus ens ē non falsū. q̄ ens nō est falsum. intelligēdo illā particulā in
 q̄libet. ꝑ c. et sic cōcedit illa ꝑna. ꝑ negat etiā terciā ꝑna. capiēdo aīo in
 sensu iā dicto: et cōsequēs vt habet ly falsū ꝑ subiecto. et sic patet qz nō
 valet illa consequētia de primo ad vltimū **Decimumnonum.**
Deus est de^o et suū contradictoriū sunt ꝑponēs ꝑ oēs ꝑponēs sunt ꝑe
 vel false. q̄ deus ē de^o ꝑ suū ꝑdictoriū sunt ꝑa vel falsa: s; nō sunt ꝑa vt
 clarū est. ergo sunt falsa. ꝑ cōsequēs deus ē de^o est falsū. **Prima ꝑna**
 ꝑꝑ ꝑ primā regulā antepredicamētālē siue ꝑ quartā figurā. minor ꝑba
 tur primo qz nulle ꝑponēs sunt vere ꝑ false. q̄ omēs ꝑponēs sūt vere vel
 false. Secdo ꝑꝑ a singulari ad plurale oīs ꝑꝑ est ꝑa vel falsa: q̄ omnes
 ꝑponēs sunt vere vel false. Similiter a diffinitione. omēs ꝑponēs signi-
 ficant ꝑa vel falsa. ergo omnes ꝑponēs sunt vere vel false.

Alcesimum.

Si deus est deus est verū. q̄ tantū verū est ꝑꝑ. s; ꝑns est falsum. ꝑ aīo
 ꝑꝑ sequela qz bene seqtur deus ē de^o est verū. q̄ tm̄ verū est deus ē de^o.

Ultra tñ verū est deus ē de⁹. & tñ verū est aliqua ppō: ergo de pmo ad
vltimū sequit si deus ē deus ē verū. & tñ verū est aliq ppō. Probat q
cōsequēs sit falsū qz exponēs est falsū. igr p3 q prima pna sit bona quia
aūs nō pōt esse verū sine cōsequēte. Scda pna p3 qz arguit ab inferiori
ad supius igr.

Vicesimumprimum

Pono casum q. a. significet incōplere hanc ppōnem deus ē de⁹. Tunc
arguo sic. Nulla vox incōplexa est x: s; a. ē vox incōplexa. ergo. a. non
est verū. & p pns deus ē de⁹ nō est verū: pna p3 in ferio. maior ē notatet
minor p3 p casū. ¶ Solutio decimonomi. Rñdetur cōcedēdo maiorem &
negādo minozē. et ad pbationē primā cōcedit aūs & negat pna. Et si di
catur a simili bñ seqtur nulli hoies sūt rationales vel irracionales. Ad
hoc dī q trāseat q bene sequit s; negat pna & causa est. qz nō est simile
qz ly rationales pdicat p se de hoie vniuersaliter. S; hic non sequit vbi
est simile nulla aialia sunt rationalia & irrationalia: & oia aialia sunt ra
tionalia vel irrationalia. Ad scdam pbationē similiter negat pna. quia
nō o3 pnam semp valere a singulari ad plurale. nec ē aliqua regula lo
gicalis posita. Et ad ter ciā pbationē negat aūs scilz q oīs ppōnes si
gnificat xā vel falsa. et qñ dī pdicat diffinitio de diffinito vniuersaliter
Ad hoc dī qñ o3 diffinitionē bonā datā in singulari numero respectu
diffiniti singulari numeri esse bonā si ponat in plurali respectu diffiniti
pluralis numeri. Patet de multis: s; aliq pōt dicere contra. Aristoteles
ponit multas diffinitiones in plurali numero. Item si hoc esset
verū sequerēt q locus a diffinitōe ad diffinitū nō valeret in plurali. igr
illud. vnde sequit. Ad primū dī q quasi oēs diffinitōes aristote. date
plurali numero nō valēt nisi reducant ad singularē numerū. vt p3 in
ultis passib⁹ in logica. Ad scdm dī cōcedēdo sequela: & ad minozē dī
nō esset incōueniēs imo in plurali numero nō semp tenet & hoc qñ diffi
nitio ī plurali posita nō xificat de diffinito pluralis numeri vniuersali
ter sumpto. vt hic non seqtur oīs ppōnes cathogorice sunt ppōnes. &
oīs ppōnes cathogorice significat verū vel falsū. vel significat xā vel
falsa simul iohānes currit: & iste homo currit sunt singulares. ergo sūt
ppōnes in quib⁹ subiciunt termini singulares vel termini communes
& multa alia exēpla possunt dari. ¶ Solutio vicesimi. Rñdetur negādo
sequelā capiēdo pns vt est ppō exclusiua grā totius Et ad pbationē cō
ceditur prima pna. s; negat scda pna. & ad pbationē dī q arguit inde
bite ab inferiori ad supius qz arguit cū distributiōe supioris. S; aliq
posset dicere: cōtra. ly aliqua ppō nō distribuit. ergo male dī q arguit
ab inferiori ad supius cū distributiōe supioris. aūs p3 qz si distribuerēt
idē esset dicere tñ verū est oīs ppō vel saltē sua pīcēs deberet esse ista
verū est oīs ppō vel etiā oporteret istā pnam esse bonā vbi manent ce
tera paria ab inferiori ad supius tñ verū est ppō. ergo ppō est oīs ppō
s; oia ista sunt falsa. & et illud vnde sequunt. p3 pma sequela qz in expo
nentib⁹ termini debēt eodēmodo supponere sicut ī exposita. Ad primū
dī negādo sequelā & dico q ista tñ verū oīs ppō habet scdam exponen
tem xam & altera habet secundā falsā. Et ad pbationē dico q hoc non
est semp verū. Nam tenēdo q ppōnes exponibiles sūt cathogorice hoc
est falsū qz fm illā opimionē scdm quā ponit liber noster regulā in sup
positionib⁹ dicēdo tñ aial est homo. ibi aial supponit cōfuse tñ: & tamē

in neutra exponentiū supponit cōfufe tñ. Sz tenēdo q̄ sunt p̄p̄heticæ
cōcedendo assumptū. sz dico q̄ nō supponit vnica sup̄pōne vt declarat
in logica. Ad sc̄dam illationē dico negādo eam qz ibi possunt assignari
defectus quare nō valet cōis causa assignat in oibus istis q̄ talis locus
nō tener i exponibilis? Sz p̄pter volētes inquirere causam: vltra dico
ibi arguit a termino inferēte supponente cōfufe tñ ad terminū supiorē
tentum determinate respectu eiusdē distributōis. sz p̄na ista ē bona. tñ
verū est pp̄o. ergo. a. pp̄o est ois pp̄o. Exemplū vbi nō est exponibilis:
vt nō sequit. a. homo ē ois hō. ḡ aīal est ois hō . sz seq̄tur bene inferēdo
ergo. a. aīal est ois homo. ¶ Solutio vicesimiprimi. Dicitur amittēdo
casū r̄ cōcedēdo maiorē et distinguēdo minorē: vel si. a. capiat materiali
ter r̄ sic cōcedit: vel significatine et p̄sonaliter et sic negat. r̄ negat p̄na
qz ibi cōmittit fallacia equocatōis. Sz aliquis posset dicere. ly. a. nō est
equiuocū. ḡ male d̄r q̄ ibi sit fallacia equocatōis. patz aīas qz nō habet
nisi vnā impositionē r̄ etiā nō significat sua significata diuersis cōceptis
bus totalib? nō synonymis solū naturaliter significatibus. igr̄ nō est eq̄
uocū. Ad hoc ridet: cōcedēdo aīas capiēdo equocū vt cap̄ in atepredica
mentis r̄ negat p̄na et causa est qz equiuocatio cap̄ largius in fallacia
equiuocatōis q̄ cap̄ ly equiuocū in antepredicamētis vt p̄z cōsiderāti
illos passus.

Vicesimumsecundum.

¶ Dico tibi casū q̄ a. imponat cras ad significandū istā pp̄ōnem: deus
est deus: r̄ suppono tecū q̄ si illa pp̄o deus est deus sit nunc x̄a q̄ cras
adhuc erit x̄a. Et arguo sic. Nullū. a. erit cras verū: sz deus ē deus erit
cras. a. ḡ deus ē deus nō erit cras verū: r̄ p̄ cōsequēs cū casū positio de
est deus nō est etiā nunc verū: p̄na est nota r̄ maior etiā est x̄a. quia ibi
a. nō supponit nisi p̄ voce a. minor. p̄bat qz p̄ casū cras erit verū dicere
q̄ deus ē deus. a. ḡ nunc est verū dicere deus ē deus erit cras. a. p̄z p̄na
qz oz q̄ pp̄o de p̄senti x̄a habuerit vnā de futuro x̄am. Istam vt vult
aristoteles in fine peryarmenias si nūc est verū dicere album est verū
fuit dicere in quocunq; tempore p̄cedenti album erit.

Vicesimumtercium.

¶ Dico tibi casū q̄ a p̄ma parte p̄sētis t̄pis significet hāc pp̄ōnem de
est de? r̄ in sc̄da parte nō significet Tunc arguo sic. A. est nō verū ergo
deus ē de? est nō verū. p̄na p̄z a synonymo ad synonymū. vltra: deus est
deus ē nō verū r̄ de? est de? est pp̄o. ḡ deus ē falsū. aīas prime cōsequē
tie. p̄bat qz. a. in sc̄da parte p̄sētis t̄pis est nō verū. qz tunc sc̄dm casū
significat solū se. ḡ. a. est nō verū. p̄z p̄na ab inferiori ad supius ex parte
illius termini tempus.

Vicesimumquartum.

Deus ē de? est verū. ḡ chymera nō est verū. sz p̄ns est falsū. ergo et aīas
r̄ p̄ p̄ns de? ē de? est falsū: p̄na p̄z qz p̄ns est necessariū. igr̄ p̄na est bona
q̄ p̄ns sit falsū. p̄z qz bñ sequit chymera nō est verū. ḡ nō verū nō est nō
chymera. p̄ns ē falsū. ḡ et aīas sc̄z chymera nō est verū. p̄z p̄na assumpta
p̄ cōuersionē p̄ p̄p̄ōnem particularis negatine. Etiā aliter qz ex d̄dicto
rio p̄ntis infer̄t d̄dictozū antecedētis. ergo. r̄ c. p̄z qz bñ sequit esse non
verū est non chymera. ḡ ois chymera est verū. p̄z p̄na p̄ uersionē v̄tis
affirmatine. Solutio vicesimumsecundi. R̄idetur admittēdo casū et cōce
dit maior et negat minor. Et ad p̄bationē minoris cōcedit aīas. r̄ negat
p̄na. r̄ ad p̄bationē dico q̄ verū est q̄ pp̄o de p̄senti x̄a debuit habere

vnā de futuro verā si fuisset formata. sed cū hoc dico secūdu casū q̄ ista
ppō deus est fore a. nō fuit illa de p̄terito nisi a significet sicut nūc
significat et sile i mult̄ cōtingere pōt et sic bñ mutatio ipōnis facit ppōez
esse talēvel talē. S; aliq̄s pōt dicere. S; si nūc esset dicere p̄io de^o est
deus est a. ḡ p̄i^o fuit dicere deus est fore deus est deus ḡ oz etiam
us fuerit verū si fuisset platū deus est fore a. qz tūc h̄ a siḡt hāc ppōem de^o
q̄ p̄ius fuerit verū dicere de^o ē de^o fore a. qz tūc h̄ a siḡt hāc ppōem de^o
ē deus p̄ casū. Ad hoc r̄ndet negādo seq̄lā r̄ ad p̄bationē d̄r cōcedendo
aūs et negādo p̄nam et cā ē qz l; significet nūc p̄ casū tñ p̄i^o p̄ casū non
significauerat idē r̄ iō i casu si talis ppō fuisset plata deus est de^o erit a
non fuisset x̄a. l; nūc sit x̄a. S; aliq̄s posset itex istare. Mā aristo: i ca. de
enūciatioibus de futuro cōtingēti dicit quare quodlibet eoz q̄ sc̄tā sunt
dicere semp̄ verū fuit qm̄ erit ḡ nichil videt mutatio ipositionis impedire
q̄ si nūc est verū dicere deus est fore a qm̄ sp̄ fuerit verū dicere deus ē
deus erit a. Ad hoc r̄ndet cōcedendo q̄ aristo. hoc dicit l; dictū sūi cūz
hāc cōditione ē itelligēdū q̄ sp̄ fuerit verū dicere qm̄ erit si fuisset formata
ppō et etiā q̄ termini significasset quod nūc significāt. Itē itex aliquis
posset dicere. cōtra. ante mūdi creationē mūdū fore fuit verū siue x̄itas r̄
tñ nō fuit aliqua ipositio terminoz. Ad sile argumentū r̄ndet de aliaco i
prima q̄stione sup̄ primū sententiā. Et dicit. si i mūdū fore cap̄ mate
rialiter. vel capitur materialiter p̄ se et sic ē falsū clarū est. vel si capi
atur materialiter. p̄ppōe cui^o est dictū r̄ hoc vel p̄ppōe creata r̄ sic ppō
est falsū vel p̄ ppōe icreata q̄ est deus et sic ppō est x̄a. Et subdit sic ei vi
co q̄ aūq̄ aliqd̄ esset p̄ter deū veritas erat mūdū fore r̄ illa veritas erat
deus. Solutio vicesimūterciū. R̄ndet admittendo casum r̄ negatur aūs
si sumus adhuc i p̄ia medietate hore p̄sentis. Et ad p̄bationem simul r̄
negatur aūs si adhuc prima medietas temporis presentis daret sed si
essemus in secunda medietate ego concederem vtrumq̄ iam et causa ē
quia obligatus sum ad casum admissum. Sed arguens posset dicere.
volo q̄ sumus in secunda medietate temporis presentis tūc arguitur si
cut p̄ius Ad hoc respondetur admissa volitione respondentis et conce
ditur antecedens et negatur consequentia quando infertur ergo deus
est deus est non verum negatur et ad p̄bationē negatur q̄ arguatur
a sinonimo: ad sinonimum quia a non significat in secunda parte tem
poris presentis hanc p̄positionem deus est deus vt patet per casum po
situm. Solutio vicesimiquarti. Respondetur concedendo antecedens r̄
consequentiam: et negatur q̄ consequens sit falsum et ad p̄bationem
dicitur negando q̄ bene sequatur et ad p̄bationem primam dicitur
q̄ conuersio per contrapositionem particularis negatiue non valet qm̄
subiectū particularis negatiue pro nullo supponit Et ad secundam p̄
bationem dicitur negando antecedens r̄ ad p̄bationem negatur q̄ be
ne seq̄tur qz vltis affirmatiua nō debite p̄uertit qm̄ p̄dicatū ē termin^o tran
scēdēs vt p̄ i c. de p̄uersioibz. S; pōt dici. S; si hoc eēt verū hoc maxime
eēt p̄pter hoc q̄ qm̄ ē termin^o trascēdēs termin^o e^o ifini^o p̄ nullo suppo
nere vt videtur declarare liber n̄ i c. p̄uersionū. l; hoc est s̄m̄ ḡ r̄ illud
vñ seq̄tur m̄ioz. p̄bat p̄ aristo. p̄io p̄armentias i c. de x̄bo dicēte. Mō cur
rit nō laborat non x̄bū dico r̄ paulo post subdit d̄ntie at̄ huic nomē po
situm non est sed ifinitū verbum sit qm̄ siliter i. q̄ly evel quod est v^o nō ē.

Ergo videtur q̄ ppter hoc terminus finit⁹ est trāscendēs q̄ terminus finitus p nullo supponat. qz adhuc supponeret p re q̄ nō est vt videtur velle aristoteles. Ad hoc pōt pbabiliter rīderi pcedēdo maiorē ⁊ negādo minorē. et ad pbationē dī pcedēdo q̄ aristote. dicit: s; intelligit q̄ ly nō currit vel ly nō laborat in quolibet est vel quod est vel quod nō est. quādo ille negationes capiunt negāter. s; nō qn capiūtur infinitanter. Et q̄ aristote. hoc vult p; p ipsum p̄mo p̄ioꝝ. c. vi. de reductione sillogisimoz ex terminis infinitis dicentē Nec esse nō equale ⁊ nō esse equale idem. huic enim quod est non equale subiacet aliquid.

Alcesimumquintum.

Non tota ppō deus est deus est x̄a: ⁊ tota ppō deus est deus est. ḡ tota ppō deus est de⁹ est falsa. p; sat; p̄ia cū ois. ppō sit vera vel falsa: et nō simul vera ⁊ falsa. maior p; qz nō q̄libet pars. ppōnis deus est deus est vera. igf nō tota ppō de⁹ est de⁹ est x̄a. p; p̄ia ab exponēte ad expōsitā

Alcesimumsextum.

Pono tibi casū q̄. a. qn ponet a parte subiecti significet hanc ppōnem deus est deus: ⁊ qn ponetur a parte p̄dicati significet tm̄ quantū significat hoc vocabulū falsum. Tunc arguo sic: a. est deus est deus: ḡ deus est deus est. a. Ultra deus est deus est. a. ḡ deus est deus est falsū. p; prima cōsequētia p̄ ouerionē simplicē particulari siue indefinite affirmatiue Secunda p̄ia p; a synonymū ad synonymū ex casu: et antecedēs prime consequētie patet ex casu.

Alcesimumseptimum.

Nullū verū p̄ter ly deus est deus est falsū. ḡ li deus est deus est falsū. aūs p; qz nullū verū aliud a ly deus est de⁹ est falsū: ḡ videtur q̄ nullū verū p̄ter ly deus est deus est falsū. Secūdo p; p̄ exponētē: qz ista est vera nullū verū quod nō est deus est deus est falsū. ⁊ ly deus ē deus nō est verū: ⁊ ly deus est deus nō est falsū. Tercio p; qz hec disūctiuauera est exponēs ei⁹ nullū verū quod nō est ly deus est deus ē falsū vel deus est deus nō est verū: vel de⁹ est deus est falsū: igf illa est vera: q̄ sit exponēs ei⁹ p̄ illā regulā de modo exponendi. ppōnem exceptiuā vbi negat p̄ter et p; q̄ p̄ter negat qz negatio p̄ponit ad ly p̄ter. ¶ Solutio vice simiquinti. Rīdet̄ distinguēdo maiorē vel si li tota capiatur cathegoreumatiue: ⁊ sic negat vel sincathegoreumatiue ⁊ sic p̄cedit ⁊ p̄cedit minor ⁊ negat p̄ia. et ad pbationē maioris dī q̄ bene pbat q̄ maior est vera si capiat ly tota sincathegōtice nō tm̄ si capiat cathegōtice. S; aliq̄s posset dicere. Cōtra: capiēdo ly totū sincathegoreumatiue. id ē quelibet pars ⁊ capiēdo totū cathegoreumatiue. id est totale siue res habens partes.

¶ Sic arguit: partes sunt ipsum totū vt habet p̄mo phisicoꝝ: ergo videtur q̄ si p̄dicta maior sit vera capiēdo ly totū sincathegoreumatiue q̄ erit etiā vera capiēdo cathegoreumatiue. Item pōt dicere capiēdo sincathegoreumatiue nō tota ppō deus est deus est vera vt cecidisti: ḡ ppō deus est deus nō est vera. ultra de⁹ est non est: ḡ tota ppō deus est deus nō est vera capiēdo ly tota cathegoreumatiue. ⁊ p̄ p̄is male dictū est q̄ maior erat falsa capiēdo ly tota cathegoreumatiue. Prima p̄ia p; a. ppōne exponibili ad suā p̄iacentē. Secūda p̄ia p; a. p̄iacente ad ppōnem de hoc signo totū capto cathegoreumatiue. Nam p̄ terciāre gulā bene sequit̄ tota ppō deus est deus est vera. ḡ de⁹ est deus est x̄a ergo a p̄dictorio p̄ntis videl; deus est deus non est x̄a. ḡ tota ppō deus

est deus nō est vera. Ad primū cōcedit aūs r negat p̄na: et causa est qz licet partes totū sint idē in aliquod totū id est totale est bñ verū r non q̄libet pars illius totius est x̄a licet partes illi totius simul sumpte eodem modo q̄ sunt totū sint etiā vñū verū. Ad secundū p̄cedit aūs r negatur p̄na: r ad p̄bationē d̄r q̄ nō valet semp̄ p̄na ab exponibili ad p̄bationē immo in exponibilibus de hoc signo totus prima regula habet q̄ nō valet talis p̄na neq̄ affirmatiue neq̄ negatiue. ¶ Solutio vicefimiserti. Respondet admittēdo casū r qñ arguit p̄ceditur aūs r negatur cōsequētia: r ad p̄bationē d̄r q̄ nō bene p̄uertit qz ex casu ly. a. capitur equoꝛce in antecedēte r p̄ntē. Sz aliquis posset dicere contra: hec pp̄o. A. est deus est deus est pp̄o indefinita affirmatiua: q̄ p̄t p̄uerti r non videt posse p̄uerti nisi p̄ istā deus est de^o est. a. ergo talis p̄uersio est bona. Item dicta p̄na est simul forme cū ista cōuersione que est bona p̄na homo est aial: q̄ aial est hō: sz ista p̄na est bona ergo et alia: p̄na autē est nota r maior p̄z qz predicta p̄na est simul q̄tatis q̄litas: simul r simul situs terminoz igr. r. Ad primū respōdetur p̄cedēdo aūs r p̄nam r qñ vltra d̄r r non p̄t p̄uerti nisi p̄ illā d̄r sicut dicit buridanus i summulis suis negādo hoc qz ex p̄ditione casus nō p̄t cōuerti p̄ illā eo q̄ equoꝛce capit. a. a parte subiecti r a parte p̄dicati. Sz p̄t p̄uerti p̄ istā: q̄ de^o est deus est de^o est de^o. vbi est equalēs sentētia: r hoc sufficit vt i loco iam allegato dicit buridanus. Ad scđm d̄r negādo maiorē r ad p̄bationē maioris negat aūs qz scđm casū nō est simul situs terioꝛ cū nō sit idem numerus terminoz qz ly. a. sic equoꝛce captū equalēt duob^o terminis. ¶ Solutio vicefimisep̄tū. Videtur negādo aūs: r ad primā p̄bationem antecedētis d̄r p̄cedēdo aūs r negādo p̄nam qz arguit virtualiter a parte copulatiue ad totā copulatiuā affirmatiuā Ad scđm p̄bationē d̄r p̄cedēdo etiā aūs r negādo p̄nam: r causa est qz illud aūs non est exponēs imo secundū regulā terciā categorica totalis exponētis debet esse affirmatiua puta hec om̄e ly deus est deus est falsum modo hec est falsa. Ad p̄bationē antecedētis negat aūs et ad p̄bationē d̄r negādo q̄ ly p̄ter negat in illa p̄pōne r qñ d̄r negatio p̄ponit p̄cedit r negat p̄na. qz illa negatio nō cadit supra ly p̄ter. Et si dicatur dicēdo nō om̄e verū p̄ter ly deus est de^o est falsū ibi illa negatio p̄ponitur r negat ly p̄ter: q̄ etiā in alia: p̄z p̄na qz nō est maior ratio de vno q̄ de alio cum vtraq̄ negatio p̄ponatur. Ad hoc d̄r p̄cedēdo aūs r negatur p̄na r causa diuersitatis est solus modus intelligēdi qz p̄ hanc p̄pōnem nullū verū p̄ter ly deus est deus est falsū cōcipi tm̄ q̄tū p̄ istā om̄e verū p̄ter ly deus est deus nō est falsū vbi negatio p̄ponitur ly p̄ter nō autē sic est de alia.

Vicesimum octauum.

Deus est deus inq̄tū falsū nō est verū q̄ deus est de^o nō est verū: p̄z aūs qz deus est de^o sub ratione q̄ falsū nō est verū. ergo de^o est deus inq̄tū falsū nō est verū. p̄z p̄na ab exponēte ad expositā. Vicesimum nonum. Dis pp̄o est x̄a sz deus est de^o nō est. ergo de^o est deus nō est pp̄o vera cōsequētia p̄z in baroco. maior est nota r minor p̄batur qz si hec pp̄o deus est de^o est vel est qñ subiectū est vel copula vel p̄dicatū. sz nullum istoz est dicendū igr r aūs nō est dicendū. Probatur q̄ nō est qñ subiectum est qz qñ subiectū est copula nō est. igr non est qñ subiectū est. Si nulliter p̄z minor q̄ ad scđm partē qz qñ copula est subiectū non est igr

qñ copula est hec ppō deus est de° nō est . p3 añs pme pbatōis qz sēsus
antecedēti est aliqñ subiectū est ⁊ i eodē tpe copula nō ē qz in tpe p̄cise
correspondēte plationi subiecti: subiectū est ⁊ tñ in eodē tpe copula nō
est: igr̄ illud añs ē verū. Et eodem modo pōt pbari ad añs scilz secunde
pbatōis.

Tricesimum.

¶ Dico tibi casum q̄ illavor. a. incipiat significare tm̄ quantum significat
hec dictio verū. Tunc arguo sic: Deus est de° sit. a. ergo deus ē de° nō
est. a. ultra deus ē de° nō est. a. ergo deus ē de° nō est verū. Prima p̄ha
patz ab exponibili copulatiue sufficiēter ad partē exponenti. Secunda
cōsequētia p3 a synonymo ad synonymū. añs pme consequētie p̄batur
qz exponit sic deū. It deus nō est. a. ⁊ deus ē deus immediate post hoc
erit. a. modo hoc ē. erū p casum qz. a. non significat adhuc tantū q̄tum
ly verum sed immediate post significabit. ¶ Solutio vicesimoctau.
R̄ndetur negādo añs: ⁊ ad pbatōnē concedit añs et distinguit cōsequē
tia: vel sic i consequēte capiat inq̄tum specificatiue ⁊ sic cōceditur p̄his
⁊ etiā consequētia: vel si ly inq̄tum capiat reduplicatiue et sic negatur
consequētia ⁊ etiā p̄his. et ad pbatōnē d̄r q̄ verū est qñ cap̄ ly inq̄tum
specificatiue. S3 aliq̄s posset dicere Contradictoria istius. ppōnis deus
est de° inq̄tum falsū nō est verū est falsa capiēdo ly inq̄tū reduplicatiue
ergo ipsa ppō est x̄a: ⁊ p consequēs male dictū est q̄ est falsa: p3 añs qz
ista ppō est falsa: om̄e ly deus ē de° inq̄tū falsū est verū et est d̄dictorie
ē. igr̄. ⁊ c. Minor p3 qz ista ⁊ alia sunt vniuersalis affirmatiua ⁊ par
ticularis siue indefinita negatiua eiusdē subiecti ⁊ p̄dicati igr̄. Ad hoc
d̄r negādo añs: ⁊ ad pbatōnē concedit maior et negat minor. ⁊ ad pba
tōnē negat añs tenēdo q̄ ppōnes reduplicatiue sunt p̄poteticę tñ etiā
dicēdo q̄ essent. ppōnes cathogouice adhuc tales nō essent d̄dictorie: s3
oz q̄ ly inq̄tum negetur in vna. ¶ Solutio vicesiminoni. R̄ndetur con
cedēdo maiorē ⁊ negādo minorē. ⁊ ad pbatōnē cōcedit maior ⁊ negat
minor. imo dico q̄ illa ppō ē qñ subiectū ē ⁊ qñ copula ē ⁊ qñ p̄dicatū ē
⁊ ad improbatōnē cōcedit añs: et qñ infert igr̄ illa ppō nō est qñ subie
ctū est d̄r q̄ arguit a non distributo ad distributū ex parte t̄pis. S3 ego
bñ pcedo q̄ illa ppō i aliq̄ tpe nō ē in q̄ tñ tpe subiectū est. ⁊ eodē modo
dicēdū est ad alia pbatōnē. S3 aliq̄s posset q̄rere i q̄ tpe ē hec ppō de°
est deus. R̄ndetur q̄ est i tpe p̄nti diuisibili correspondēte sue plationi et
sit illud t̄pis. a. Tunc dico q̄ ista ppō de° est deus est i tpe. a. ⁊ dico q̄ in
eodē tpe subiectū est ⁊ etiā copula ⁊ etiā p̄dicatū et diuidat istud t̄pis. a
in tres partes. In primā partē q̄ p̄cise correspondet plationi subiecti. et
scdām partē q̄ correspondet plationi copule: ⁊ terciā partē q̄ correspon
det plationi p̄dicati. Tunc bene concedo q̄ qñ subiectū est copula non
est: vt patet clare: s3 non seq̄tur. ergo talis p̄positio deus est deus nō est
quando subiectum est: qz sensus est non est tempore in quo subiectum
est modo hoc est falsum qz vt dictū est illa p̄positio est in .a. ⁊ etiā sub
iectum est in .a. s3 bene est verū q̄ illa p̄positio in aliquo tempore puta
in p̄ma parte nō est ⁊ tñ in illa parte subiectū est. ⁊ hec ad declaratiōnē
p̄dicte solutiōnis dicta sūt. S3 aliq̄s posset dicere contra in omni parte
t̄pis p̄sentis. a. verū est dicere talis p̄positio est: et etiam in omni parte
verū est dicere subiectū est: ergo male dictū est q̄ in aliquo tpe puta in
p̄ma parte temporis. a. illa p̄positio nō est: ⁊ tamen in eodē subiectū est.

Ad hoc videtur procedendo ams et negando piam, et causa est quod magna est
differetia dicere in hac parte pntis rps veru est dicere deus est deus est
et dicere deus est deus est in hac parte pntis rps: vt clare pz bene p fiderati
et aduertenti. **S**olutio tricesimi. Respondet admittendo casum quod est
possibilis: et ad argumentu dicit negado ams et ad pbatione concedit quod sic
exponit s; negat quod illa expones sit vera: et qm dicitur a non significat adhuc
tantu, et sic procedo: s; ex hoc non sequit quod illa expones sit vera quod in neutra
parte. a significat tm quantu ly veru. Sed aliqs posset dicere. Contra
p te non est nuc veru dicere deus est deus est. a. g videt quod deus est deus in
pit esse. a. sive quod sit. a. et p pms male negatu est. Probatur pna a simili quod
bene sequit nuc est veru dicere quod sortes non est alb et immediate post
hoc erit veru dicere sortes est albus: g sortes incipit esse albus. sive est
veru quod sortes incipit esse albus. Etia tenet pna p locu ab exponente ad
exposita. Ad hoc dicitur procedendo ams secundu casu positu: negat pna: et ad
primam pbatione dicit quod non est simile quod capit equiuoce s; non ly albus tm
illa pna est bona dummodo ppones non reddatur vere p equiuocatione
terminor. Ad secundam pbatione dicit quod non arguit tali modo p locum ab
exponete ad exposita. S; arguit sic expones totalis est vera: g exposita
si sit est vera vt pz in tractatu in loco ab interpretatoe ad interpretatum.

Explicuit triginta argumeta comunia ad oem
pponem vera sive falsam esse inferenda valentia
per me Magistrum. M. Michaelis pposita: et sub
correctione melius dicentiu pmissa atq; edenda.
Ac etia ipressa rothomagi in domo Johis le bourgoys.

